

"Het leven is een droom (deel 23)"

Father Simson was begonnen te lezen uit een in zwart leer gebonden groot boek waar op de buiten kant een groot pentagram stond met een geitenkop in het midden.

Het boek werd vast gehouden door een ongeveer vijfendertig jaar oude buitengewoon mooie, mystiek ogende vrouw met een afgetraind lijf, naakt en aantrekkelijk. Niet zo'n feministisch links draaiend melkzuur tiepe met haar op d'r tanden, een verbeterd hoefijzer bekkie, glad geschoren en haar tweede mond volcontinu overlopend van gefrustreerde schedebabbels. Bij het lezen maakte father Simson plechtige magiese gebaren met de handen.

De andere satans aanbidders hadden zich in twee concentrische cirkels opgesteld: de binnenste cirkel bestond uit mannen, die de linker hand op het naakte lichaam van Frank hadden geplaatst. Het symboliseerde het Linker Pad.

Zij die in de buitenste cirkel stonden waren allemaal naakte vrouwen die hun linkerhanden op de heup van de mannen hadden geplaatst en met de rechter het in opgewonden toestand verkerende manlijke geslachtsdeel omvaamde.

Vlak voor de magische consecratie prikte een vrouw in een ader in Franks arm en liet een paar druppel Alice bloed in de kelk met wijn vallen.

Toen Father Simson een maal de woorden van de consecratie (Dit is mijn lichaam, vlees van mijn vlees voor Satan...) had uitgesproken, gingen de gasten in paren op de grond liggen en begonnen hun voorspel.

Father Simson klom op het altaar, nam de kelk, nipte er aan, hield hem bij Franks lippen zodat hij er aan kon nippen en gaf hem toen door aan het dichtstbijzijnde paar.

Terwijl dit paar aan de kelk nipte, begon Father Simson die zich had gepositioneerd had tussen Franks gespreide dijen ritmies in en uit Franks geheime opening te gaan waarbij hij als refrain siste: "Sa-tan...Sa-tan!...Sa-tan!" waarbij hij de eerste lettergreep uitrekte als hij bij Frank naar buiten tot aan het topje van zijn geslacht en de tweede lettergreep met veel nadruk uitsprak als hij uiterst beheerts tot aan de wortel bij Frank naar binnen drong.

Als een paar van de Satans aanbidders de kelk der abominaties hadden doorgegeven begonnen zij onmiddellijk te paren, waarbij het merkwaardig was om te zien dat elk paar een ander standje aannam alsof het alle-maal vantevoren was geregisseerd. De beker der abominaties werd verder doorgegeven totdat allen mannen, vrouwen en father Simson in het zelfde ritme de ode aan satan zongen en er lustig op los paarden.

Na een orgie die uren duurde kwam alles een beetje tot bedaren. Overal lagen de paren nog ineengestengeld.

Sommigen lagen loom in ademloze aanbidding van die tweede lieflijke mond, de zetel van de duivel, anderen fluisterden wat met elkaar terwijl de handen aan elkaars geslachtsdelen gekluisterd waren.

Frank, die zelf nogal op groepssex was gefixeerd keek er met wellust naar terwijl Father Simson boven op hem lag te krikken, te peunen, te hijgen, te snikken, te snokken, te snaaien en te steunen.

Ze leken er met zijn allen geen genoeg van te kunnen krijgen! Het lust gekrijs was niet van de lucht!

Toen de golven van sadomasochistische getinte pijn en plezier-golven in Frank die door hem heen sloegen als zweepslagen uit het stopcontact tijdens een electro tortuur sessie uiteindelijk wegebden, wist hij dat hij ten gevolge van het magiese ritueel nu een schaduw persoonlijkheid erbij gekregen had.

Hij was herboren en de satan toegewijd! Wie eenmaal op het linkerpad was aangeland kon niet meer terug. Het was een brede weg die ter helle voerde.

(wordt vervolgd)

© november 2016, fredvanderwal, BasicPublishing.nl